

Respect pentru Copyright © 1983 Sandra Brown

Ediție publicată prin înțelegere cu Maria Carvainis Agency,
Inc. și P. & R. Permissions & Rights Ltd.

Traducere din limba engleză

Ediție publicată pentru prima dată în SUA de Silhouette, New York,
sub pseudonimul Erin St. Claire.

Lira și Cărți romantice sunt mărci înregistrate ale
Grupului Editorial Lira

O.P. 53; C.P. 212, sector 4, București, România
tel.: 031 425 16 19; 0752 101 777
e-mail: comenzi@lira.ro

Ne puteți vizita pe
www.lira.ro/lirabooks.ro

O propunere îndrăzneță
Sandra Brown

Copyright © 2018 Grup Media Lira
pentru versiunea în limba română
Toate drepturile rezervate

Editor: Vidrașcu și fiii
Redactor: Daniela Nae
Corector: Emilia Achim
Copertă: Flori Zahiu

Tehnoredactare și prepress: Ioana Cristea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BROWN, SANDRA
O propunere îndrăzneță / Sandra Brown;
trad.: Graal Soft - București: Lira, 2018

ISBN 978-606-33-2903-6

I. Barbu, Marcela (trad.)

821.111(73)-31=135. 1

SANDRA BROWN

O propunere îndrăzneță

Traducere din limba engleză
Marcela Barbu

capitolul 1

- Domnișoara Ashton, spuse Hailey, apăsând pe butonul aprins al interfonului.

- Domnișoară Ashton, sunt Dawson.

Hailey Ashton își dădu seama după bruiaj și zgomolul de fond că paznicul vorbea în pagerul de buzunar.

- Ar fi bine să veniți repede la Sidewinder. E iadul pe pământ și nimeni nu pare să știe ce s-a întâmplat exact!

Era un apel de urgență, își dădu deodată seama Hailey. Domnul Dawson, calm și serios de felul lui, era vădit agitat.

- Ce se întâmplă? întrebă ea pe un ton ferm, de șefă.

- Ei bine, este un individ aici care face scandal și strigă la toată lumea ca un descreierat. Spune că i s-a întâmplat ceva fiicei lui. Din câte îmi dau seama, fata a dat buzna în toaleta femeilor și s-a închis acolo. Personajul acesta a atras o întreagă mulțime. Oamenii încep să emita tot felul de ipoteze...

- Vin imediat!

- Vreți să trimit un vehicul să vă ia? Este mai cald decât...

- Nu, voi traversa rapid complexul, spuse Hailey repede. Dawson, încearcă să calmezi pe toată lumea! În special pe tată.

- Sigur.

Paznicul închise, iar Hailey ieși în goană pe ușă după ce îi strigă secretarei:

- Ocupă-te tu, Charlene!

Biroul de sticlă al lui Hailey era în apropierea porții principale a parcului de distracții. O izbi căldura de septembrie în piept în timp ce se strecura cu ușurință prin mulțimea de vizitatori care, cu aparatele foto și copiii

atârnați de ei, se revărsau puhoi prin turnichete, făcându-și intrarea în parc.

Un client ținea coada pe loc, certându-se cu angajata de la poartă din pricina unui bilet redus. Disperată, femeia ridică privirea ușurată când Hailey trecu în viteză pe lângă ea.

- Domnișoară Ashton...

- Aveți probleme, domnule?

Hailey trecu direct la subiect pentru a câștiga timp. Mintea îi era la cazul de urgență de la Sidewinder.

- Da, răspunse bărbatul pus pe ceartă. Spune că nu pot folosi biletul acesta redus pentru copil. Are doar trei ani! Oricum, nu voi putea să îl duc la atracțiile pentru cei mari. Mă gândeam...

- Vă rog, domnule, intrați cu toată familia. Sunt sigură că biletul poate fi acceptat, spuse Hailey în grabă.

Decizia ei nu respecta regulile conducerii parcului și nu era corectă față de angajata care nu cedase presiunilor și nici față de ceilalți vizitatori care plățiseră prețul unui bilet întreg pentru copiii de trei ani, dar Hailey trebuia să se ocupe de acel caz de urgență. Avea să o răsplătească mai târziu pe angajata nemulțumită.

Omul îi mulțumi plin de recunoștință, iar ea încuviință scurt din cap și intră pe poarta din gardul cenușiu înalt, care separa zonele publice de complexul angajaților din centrul parcului. Parcul de distracții Serendipity era aglomerat în acea după-amiază de sâmbătă și, cu cât veneau mai mulți oameni, cu atât probabilitatea de a apărea situații de criză era mai mare. Ca director al departamentului de relații cu clienții, Hailey era obișnuită să se ocupe de urgențele minore declanșate fie de Dumnezeu, fie de oameni.

Sandalele ei cu tocuri joase nu erau tocmai potrivite pentru alergat, dar traversa cât de repede putea

suprafața de asfalt care aproape că strălucea în căldura neobișnuită pentru acea perioadă a anului. Fusta albă i se răsucea în jurul picioarelor zvelte. Simțea cum bluza verde din bumbac i se umezește de transpirație, în locul în care era aplicată discret emblema parcului, deasupra buzunarului de la piept, exact sub ecusonul de plastic cu numele ei. Slavă Cerului că în acea zi își prinsese părul în coc! Altfel, șuvițele arămii, care îi ajungeau până la umeri, s-ar fi încrețit rebele din pricina căldurii umede.

Ajunse în partea cealaltă a complexului într-un timp record și intră pe poartă. Sala teatrului Country Roads, în care studenți la teatru jucau de șase ori pe zi într-un spectacol de revistă, tocmai se golise, iar Hailey se pierdu în puhoiul de oameni.

Zâmbea amabilă, ascunzând faptul că era agitată. „O fetiță care se ascunde în toaletă? Ce o fi pățit?” În ciuda faptului că se grăbea, Hailey se aplecă să ridice un chiștoc de țigară pe care cineva îl aruncase cu nepăsare. Angajații care erau văzuți în incinta parcului călcând peste un gunoi oricât de mic erau concediați imediat. O adevărată armată de lucrători în uniforme de un verde aprins mențineau parcul curat ca lacrima.

Hailey trecu pe lângă unul dintre numeroasele magazine de suveniruri în care se vindeau postere, tricouri și căni de cafea, precum și articole cu Great Smoky Mountains, statul Tennessee și chiar cu orașul turistic Gatlinburg. Iar vânzările mergeau strună.

Însă mulțimea din magazinul de suveniruri nu se compara nici pe departe cu gloata curioasă adunată în jurul toaletelor pentru femei de lângă Sidewinder. Acel montagne russe era înfricoșător de mare, iar Hailey nu îndrăznise niciodată să se urce în el. Se uită în trecere la el, pătrunzând în mulțime.

- Scuzați-mă, scuzați-mă, vă rog, spuse ea politicoasă, dar fermă, făcându-și loc printre oameni. Scuzați-mă!

Ocoli un bărbat care mânca o înghețată ce curgea și efectiv se izbi de Dawson.

- Dawson, spuse ea, bătându-l pe umăr pentru a-i atrage atenția în toată acea agitație.

Omul se răsuci.

- Domnișoară Ashton, mulțu...

- Pe ea am așteptat-o o veșnicie?

Vocea era aspră și disprețuitoare, trădând nerăbdare și furie. Sugera totodată că nu meritase să o aștepte pe Hailey. Se întoarse și dădu peste o privire cenușie oțelită, sub niște sprâncene negre încruntate.

- Sunt Hailey Ashton, director la...

- ... relații cu clienții, o întrerupse el zeflemitor, măsurând-o cu ochi sfredelitori pentru a găsi ecusonul din piept. Să trecem peste funcții. Vreau să văd puțină acțiune! Abia apoi ridică din nou privirea spre ea. Furia din privirea lui păru să arunce scânteii o fracțiune de secundă, cât o privi țintă. Se opri, clipi, după care adăugă: Fiicei mele i s-a întâmplat ceva și sunt înconjurat de o grămadă de incompetenți!

Bărbatul aproape că nu-și mișcă buzele în timp ce vorbi.

- Vă rog să vă calmați, domnule, și să-mi spuneți ce s-a întâmplat, rosti Hailey cu fermitate. Nu vă folosește la nimic să vă pierdeți controlul, nici dumneavoastră, nici fiicei, nu-i așa?

Dacă situația nu ar fi fost atât de critică, Hailey și-ar fi temperat reacția. Era limpede că acel bărbat nu părea genul care să suporte criticile prea ușor. Însă insultele și furia lui nu făceau decât să agraveze problema.

Privi încruntat în ochii verzi și calmi ai lui Hailey. Calmul ei înfrânse nerăbdarea lui din ce în ce mai

mare. Mormăi nemulțumit și continuă pe un ton mai moderat.

- Stăteam la coadă la chestia aia... Gesticulă spre montagne russe. Deodată, fără nici un motiv, fiica mea a pălit și a început să țipe. Apoi a fugit la toaletă. Am alergat după ea, dar m-a oprit la ușă o angajată bătaioasă, care a refuzat să îmi dea voie să intru. Eu...

- Este încă acolo? îl întrebă Hailey pe Dawson, întorcându-se cu spatele la bărbat.

Paznicul încuviință din cap.

- Cum o cheamă? îl întrebă ea pe tată, a cărui frustrare se triplase după ce Hailey îl ignorase.

- Numele ei! urlă el. Pentru Dumnezeu, ce importanță are? Poate că i s-a întâmplat ceva îngrozitor, iar tu stai aici ca un robot și mă întrebi cum o cheamă? Își trecu degetele prin părul negru, care era deja răvășit din pricina aceluiași gest. O cheamă Faith, la naiba! Faith.

- Mulțumesc, răspunse Hailey, apoi se grăbi spre ușa toaletei și strigă peste umăr: Dawson, te rog să împrăștii mulțimea. Trimite după un vehicul și anunță infirmeria că s-ar putea să aduc pe cineva.

Ea nu privi înapoi pentru a vedea dacă ordinele îi erau executate. Știa că așa aveau să fie. Nu se uită nici spre bărbatul înalt, cu umeri lați, căci știa că el o urmărea ca un soldat hotărât să se răzbune.

Intră în toaleta răcoroasă și îi trebui un moment pentru a se obișnui cu lumina slabă din interior după soarele orbitor de afară. Îngrijitoarea o privi bucuroasă peste măsură. Înainte ca Hailey să apuce să spună ceva, femeia îi zise tot ce știa:

- Domnișoară Ashton, era plin de doamne aici. Curățam o chiuvetă, când a apărut o fetiță alergând, tipând și plângând. S-a închis în ultima cabină. Am încercat să o fac să deschidă ușa, dar a refuzat. Ba chiar

m-am curcat pe vasul de toaletă din cabina alăturată și m-am uitat la ea. Stătea ghemuită în colț, plângând de mama focului. Bărbatul acela agitat a intrat alergând aici, strigând din toți rărunchii. Celelalte doamne au început să tipe, gândindu-se că era un pervers care o urmărea pe micuța. Am dat pe toată lumea afară. Vă spun, eu...

- Mulțumesc, Hazel, spuse Hailey întrerupând explicația, căci se temea că ar putea continua la nesfârșit. Ce-ar fi să mă aștepti afară? Dacă voi avea nevoie de tine, te voi striga. Și te rog să nu lași pe nimeni înăuntru.

- Da, doamnă.

Hailey se duse la ultima cabină și împinse încet în ușa încuiată.

- Faith? Ești bine?

Nu veni nici un răspuns, în afară de plânsetul pe care îl auzise încă de când intrase în toaletă.

- Faith? Te rog, lasă-mă să intru! Vreau să te ajut. Tatăl tău este foarte îngrijorat din cauza ta.

Plânsetul se domoli. Copila își trase nasul de câteva ori, suspină, apoi sughiță ușor. Hailey profită de momentul de tăcere și îi vorbi cu blândețe:

- Mă numesc Hailey. Orice s-ar fi întâmplat, îmi poți spune. În mod intuitiv, adăugă: nu trebuie să știe nimeni altcineva despre problema ta, dacă preferi. Nici măcar tatăl tău.

Hailey spera că era o promisiune pe care și-o putea ține, dar în momentul acela era vital să convingă fetița să deschidă ușa.

- Nu... nu vei spune nimănui? se auzi întrebarea rostită în șoaptă.

- Nu, dacă tu nu vrei.

- Este jenant, spuse ea suspinând din nou. Dar doare!

Hailey devenea din ce în ce mai neliniștită. Privi peste umăr, temându-se că bărbatul avea să dea buzna în toaletă, în ciuda ordinului ei de a nu intra nimeni.

- Ce doare?

Auzi un foșnet de haine înainte de a fi deblocată încuietorea metalică. Ușa se deschise spre interior și apărură o fată având în jur de 11 ani. Era îmbrăcată îngrijit, cu teniși și pantaloni scurți, și strângea în pumni o bluză asortată, ridicată deasupra pieptului îngust.

Capul îi era încadrat de codițe castanii legate cu funde roz. Prin ochelarii cu rame negre cu galben, privea spre Hailey, cu ochii cenușii înlăcrimați. Avea ochii tatălui ei, remarcă Hailey, întrebându-se de ce își amintea culoarea ochilor lui.

- Bună, Faith, spuse Hailey dându-se deoparte și invitând-o în tăcere pe fetița să iasă din toaletă.

- Bună, zise ea, apoi ieși și se opri stânjenită în fața lui Hailey, privind țință în podea.

- Poți să-mi spui ce s-a întâmplat? Ce te doare?

Copila își linse buzele, și Hailey întrezări strălucirea aparatului dentar.

- Am... aaa... M-a înțepat o albină.

- Oh, nu! spuse Hailey, brusc îngrijorată. Ești alergic la albine?

Faith ridică din umeri.

- Nu cred. De fapt, nu cred că o să mor din asta. În vocea ei tremurândă se simțea șovăiala. Dar mă înțeapă, încheie ea încet.

- Unde te-a înțepat?

- Lângă Sidewinder.

Hailey își mușcă buza, ascunzându-și zâmbetul.

- Știu. Dar în ce loc te-a înțepat?

Faith ridică privirea repede spre Hailey, apoi și-o îndepărtă la fel de iute.

- Aici, spuse ea și lăsă bluza în jos, trăgând de ea ca și când s-ar fi putut răzgândi dacă se mai gândea o clipă.

Hailey zări două urme roșii pe pieptul fraged, pe care se vedeau primele semne de înmugurire a feminității. Deodată, înțelese. Tatăl anxios nu era însoțit de mamă. Când o înțepase albina, Faith se rușinase și nu putuse să-i spună unde o durea.

Hailey fu cuprinsă de înduioșare. Își aminti de propria adolescență, de cât de mult tânjea după intimitate și de cât de conștientă și de stânjenită fusese de fiecare schimbare din corpul ei.

Se îndreptă spre o chiuvetă și înmuie un șervețel în apă rece, încercând să vorbească pe un ton obișnuit.

- Cum crezi că a ajuns albina acolo? întrebă ea zâmbind.

- Am întins mâna să ating unul dintre steagurile de pe balustradă. Sunt niște tufişuri acolo.

- Caprifoi.

- Da, are un miros foarte plăcut. Cred că mi-a intrat pe mânecă. Buzele începură să-i tremure din nou. Crezi că tata va fi supărat pe mine? M-am purtat prosteste.

Hailey își ascunse încă un zâmbet când îi atinse pieptul îngust cu șervețelul umed. Îl ținu o clipă pe urmele roșii, până când Faith luă chiar ea șervețelul în mână.

- Cred că va fi ușurat când va afla că a fost doar o înțepătură de albină, o asigură Hailey. Asta nu înseamnă că înțepătura aceea nu ar fi dureroasă. Dar nu îl lăsa să vadă asta! Bărbații nu înțeleg ce simțim noi, femeile, când se întâmplă astfel de lucruri, nu-i așa?

Cu ochii mari, Faith clătină din cap spre doamna frumoasă care părea să înțeleagă totul.

- Nu. Nu înțelege nimic. Crede că sunt încă bebeluș.

- Ei bine, oricine poate vedea că acum practic ai crescut. Ce se aștepta să faci? Să-ți ridici bluza în fața tuturor și să începi să strigi că te-a înțepat o albină de piept?

Trucul avu efectul la care spera. Faith chicoti. Hailey profită de asta și continuă:

- Hai să aranjăm bluza! Ține șervețelul acolo în continuare. Vom merge cu mașinuța de golf la infirmerie și ne vom da cu o alifie fantastică, apoi îți garantez că înțepăturile nu vor mai dura deloc. După aceea bem o cola. Ce spui?

Faith privi agitată spre ușă, iar Hailey adăugă:

- Mulțimea a dispărut. L-am rugat pe unul dintre paznici să alunge pe toată lumea. Dar nu ar trebui să ținem toaleta ocupată.

Faith râse. Își aranjă bluza, iar Hailey o ajută să închidă nasturii. Fetița își puse un braț peste piept ca să poată ține compresa rece. Apoi Hailey îi dădu un șervețel umed cu care să se șteargă pe față. Singurele semne vizibile care arătau că se întâmplase ceva erau ochii ușor umflați și nasul roșu.

Hailey o cuprinse pe după umerii înguști și ieșiră pe ușă. După cum sperase, mulțimea de gură-cască se împrăștiase. Tatăl fetei stătea neclintit privind ținta la ușă, dar se însufleți în clipa în care ieșiră. Porni spre ele.

- Faith, ești bine? întrebă el.

- Da, tati. Sunt bine, spuse ea cu timiditate.

- Ce Dumnezeu te-a făcut să te porți astfel?

Hailey întrerupse interogatoriul, simțind că ar fi mai bine ca acesta să fie amânat.

- O duc pe Faith la infirmerie cu mașinuța de golf. Cred că se simte bine, dar vreau să fiu sigură.

Îndemnă fetița spre mașinuța de golf pe care paznicul o solicitase.